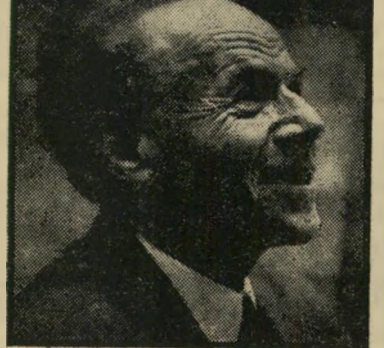

במדינה

נפשי בכפי, ואומר כי אמונים עלי דברי ראש הממשלה, שהשמיעה באוזני כתב הייחוס, כי כל אחד מחברי הממשלה חש ב

אחריותו האישית לחיים הצעירים בישראל. שורש התיכוח הוא, בין אלה הסבורים כי מקיי צריכה להשתלב בחזית כוחות השמאל, הן במאבק על השלום והן במאבק לקידמה סוציאלית - לבין תומכי סנה, המכניס שלב אחר שלב את הדרך להצטרף פותו של סנה למערך.

בינתיים הביאה נטייתו של סנה לימין להתרחקות פעילים רבים ממק"י, בעיקר מחוגי האינטליגנציה, כמו בנימין כהן, מרצה ב" אוניברסיטת תל-אביב, ישראל לב, מרצה באוניברסיטת ירושלים; ראובן קמינר ודני פתר שהצטרפו לשי"ח ואינטלקטואלים רבים אחרים אשר נטשו את הפעילות במפלגה.

מזכיר מיקונים

— מסכנים את השלום! —

סנה, שעוד ב'68 אילץ את המפלגה להמ" ציא עבורו את הפקדי היושבר-ראש, תפקיד שאינו קיים באף מפלגה קומוניסטית, להמ" ציא את זו של נאור, עשוי בעזרת תמיכתו הכלתי מסויגת במדיניות הממשלה, להפוך את מק"י למפלגה לוחמת. אלא שהמלחמה תהיה מכוננת כלתיו.

משפט

יהודי

אבל ערבי

כאשר החל שלמה מורחי בן ה-19 מחור אחרי מול' בת ה-15, ראו זאת הוריה בעין יפה דווקא. למול היה עוד אחיות לא מטט, וההורים, למרות גילה הצעיר, קיוו ש מהחניון תצא חתונה עוד שנה שתיים.

זאת — עד שגילו כי אמו של שלמה אמ' גם יהודיה, אך אביו ערבי. לסי הות ה- יהודית זה משאיר בעצם את שלמה בסטאטוס של יהודי — אבל לא אצל הוריה של מול. בעיניהם, הפך שלמה בן-לילה לערבי — והם נחתו עליו בכל האמצעים שברשותם.

כוננות רציניות. מול הכירה את של- מה כאשר היה החבר של אחת מאחיותיה. אלא שהוגז נפרד, ושלמה החל יוצא עם האחות בת ה-15. לאחר שלושה שבועות של חיזור, שכבו בפעם הראשונה.

הורי ראו בו חתן שלי, ספרה מול. היו אלה דווקא כוונותיו הרציניות של המחזר הנלהב, שגרמו לאסון. שלמה, ש התייחס למול רציניות, ביקש ממנה לבוא לסגוש את הוריו. הם נסעו לעזה, שם גיל- לא שמתי לב לזה, מספרת היא, כי אהבתי את שלמה. אבל כשבאתי הביתה וסיפרתי להורי, אבי אמר שהוא לא מסכים שאני אתחתן עם ערבי.

ביקש פליחה. כאשר גילה האב ה- עצום כי המחזר בן שלושה השבועות הס- פיק כבר לשכב עם בנות, מיהר להגיש נגד זו תלונה במסורה על בעלת קטינה. של- מה אמר לאבי שהוא אוהב אותי ושהוא רוצה להתחתן איתי, וביקש שאבי יסלח לו ויבטל את התלונה. אבל אבי לא הסכים. גירסתו של שלמה על הפרשה היתה שר- זה לחלוטין: "מול היא החברה שלי, כבר שלושה שבועות", סיפר. לפניה שבו עם סחות, יצאתי איתה לפינה שחוכה בימי, שם התמוזתי איתה, וביקשתי ממנה ש תיתן לי לשכב איתה. היא הסכימה, ואספרו

(המשך מעמוד 29) שם בדי, להגנת קטינה.

מפלגות התקוממות נגד

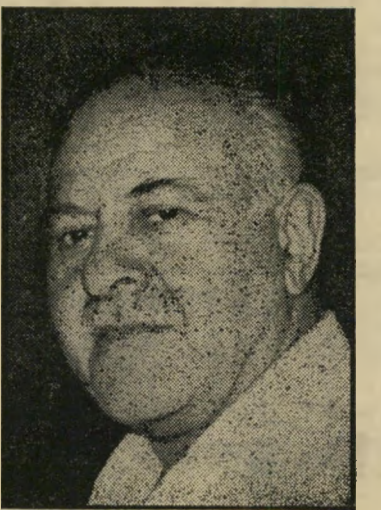
היושבר-ראש

המסורת של הקולקטיביות הרעיונית, ה- מאפיינת מפלגות קומוניסטיות, הולכת ו- נשכרת במק"י.

האופוזיציה החשאית לעמדותיו של ה- יושבר-ראש ונציג המפלגה בכנסת, הדי-ר משה סנה, החלה למצוא ביטוי סומבי ב- צורה תקיפה, המעידה כי משהו מתחיל ל- זוז גם במק"י.

בראשית יוני פורסם קול העם, שבוע- נה של מק"י, את ראשי הפרקים של סנה בעניין הדרך להשגת השלום הישראלי- ערבי. כעבור שבועיים פורסם באותו שבו- עון מאמרה של אסתר וילנסקה, המתחכה עם העמדות, ובעיקר עם התביעות הטריטור- ריאליות של סנה כחלק מהשלום.

באומץ נדיר למדי בחיכוחים בקרב מפל- גות קומוניסטיות, התריסה אסתר וילנסקה כנגד סנה במאמרה משפטים כמו: "תאבי סיפוחים מסכנים את השלום!" או "מי ש-

יו"ר משה סנה

— תאבי סיפוחים —

מציג תביעות טריטוריאליות כלפי ארצות- ערב כתנאי לשלום, הוא הוא המכתים את מלחמת ששת-הימים."

סניגור של ריין. התיכוח הפנימי ב- מק"י החל עוד זמן רב קודם. ערב הרא- שון במאי השנה, למשל, התעורר ויכוח סנימי חריף במפלגה בעניין ההסכמה או אי ההסכמה להפגנה משותפת עם חוגי שמאל אחרים. היה זה סנה שדרש תחילה לא לקיים הסגנה כלל. רק אחרי שברוב קולות הוכרע נגד סנה לקיים הסגנה ול- קיים דיון עם שי"ח, ברית השמאל וצעירי מפ"ם על הפגנה משותפת, העביר לבסוף סנה החלטה על הסגנה נפרדת.

עוד לפני שנה עורר עליו סנה את חמ- תם של רבים מחברי מק"י, כאשר בתייצב בפומבי לצידה של גולדה מאיר במאבקה נגד הדי-ר נחום גולדמן, הופיע בגלוי נגד תמיכתה של התנועה-לשלום-יבסתחון בגולד- מן ולא הצטרף להצעת אי-האמון שהג- יר שם סיעת העולם הזה לממשלה בעניין נס- עת גולדמן לקהיר.

יותר מאותו נדהמו חברים במק"י כאשר יצא סנה במאמרו ראשי בקול-העם, שבוע ימים לפני הססקת האש, נגד תוכנית רו- גרס. כתב סנה באותו מאמר: "יש בהצעות רוברט מוקשים מסוכנים עד מאוד לא רק לאינטרס הישראלי, אלא לאינטרס השלום בכלל, וכדאי להתאמץ ולסלקם מן הדרך."

לשיא הגיע סנה בראשי הפרקים שלו שפירסם בקול-העם. הוא כולל בתוכם כמה תביעות טריטוריאליות ברורות, כמו סיפוח רמת-הגולן, ירושלים ושארם-אל-שייך. עתה מצפים במק"י לתשובתו של שמור אל מיקוניס, המזכיר הכללי של המפלגה, לסנה. שכן מיקוניס, מי שהנהיג את ה- מפלגה בעבר, ביטא כבר בשורת מאמרים דעות שונות לחלוטין מאלה של סנה, חב- ע לקבר את ממשלת ישראל על מדיניותה.

הכנה להצטרפות למערך. בני- תיים נחלקת מק"י לשני מחנות. תומכיו של סנה ממשיכים להגן על הממשלה ומד- ריגות. פנחס טובין, למשל, יצא במאמר תמיכה בממשלה, בו טען, בין השאר: "חריף הסכנה שיאשמינו באסולוגיקה, אשים את

הידיד (דהיינו, לנסקי) הציע לנו ללכת למסורה. לא קיבלתי את עצתו. במקום זאת, הלכתי לשגרירות האמריקאית, ודרכם הגיע העניין למסורה.

עילות האוניברסיטאית של

שלושת הנאשמים היתה רק המשך טב- עי ויטור לפעולה קודמת שלהם. לפחות שניים מביניהם התבלטו, זמן קצר לאחר הגיעם לארץ, בעת הפגנת שי"ח מול רחבת הכנסת בירושלים נגד התנהגות מישמר- הגבול בעזה. פיין ויופה, יחד עם אחרים התנסלו אז על המסגונים. ניסו לפוצץ את ההפגנה בכוח. היתה זו הפעם הראשונה ש- אלימות פוליטית פרצה בישראל, לפחות מאז קום המדינה. היה זה סימן לעתיד.

תמימים במיוחד, יכולים להתמסר ולטעון כי התנהגותם של מי שגושה אנשי קומנדו אינה מוכיחה על התנהגותה של הליגה. את התשובה לטיעון תמים זה ראו ביום השישי האחרון ברבות זופי טלחויזה ביש- ראל, בתוכנית אירדני השבוע, בה הוקרן סרט שצולם בניו-יורק. בסרט נראה מנהיג הליגה, הרב מאיר כהנא העומד לבוא ולה- שתקע בישראל בקרוב, ולהפעיל מכאן את הליגה שלו — נואם בעצרת הליגה של יד- דו, מנהיג המאפיה הנודע, ג'ו קולומבו.

בסרט, יכלו הצופים — ביחוד מבני ה- אנגליה שביניהם — לראות, ויותר מכך לשמוע, את הטיעונים, הניסוחים, והגישה הדמאגוגית הוולה, הפונה לרגשות במקום הליגיון, של כהנא.

ולם גם ללא ההצגה הטלחיונית, הרי

תה משמעות רבה, ומראיה, לידידות שצמחה בין מנהיג הליגה, לבין מי שנחשב לאחד מראשי המאפיה בארצות-הברית כהנא עצמו הודה בפירושו, כי "אינו מוכן לבדוק בצניעותי של מי שבגון לעזור לו."

הא.ב.א.י האמריקאי, לעומת זאת, מוכן כנראה כן לבדוק — ובסודיות. על הרצף גות שבה למיחס הא.ב.א.א.י. לקשרים ש- בין הליגה למאפיה, ניתן ללמוד מהסצנה הפנטסטית שאירעה בין סוכני הא.ב.א.א.י. ב- ישראל לבין כריסטינה (כריס) קאנציוני.

כריס, 19, אמריקאית ממוצא איטלקי, היא ידידתו של סימור לקר, אחד מ- שלושת הנאשמים. למרות שהיא קתולית, התקבלה כחברה בליגה להגנה יהודית. ב- ארץ, התגוררה בחברון.

לישראל היא הגיעה בדרכון מזויף. ה- שבוע, התייצבה אצלה סוכן הא.ב.א.א.י. ב- ישראל הפועל ממסדרו בשגרירות האמרי- קאית, בלוויית עוזר ישראלי, ג'ו סטובר, והחרימו מידה את הדרכון. לדברי הצעירה, הסוכן האמריקאי פשוט גנב ממנה את ה- דרכון ללא רשותה, וגמלם, יחד עם היש- ראלי, כאשר פרצה בעצקת וניסתה להח- זירו לידיה.

עצם העניין, היתה זו שערורייה מ-

אין כמותה, אם נכון סיפוריה של רי.ס. היתה כאן פגיעה מפורשת בריבונות ה- ישראליה, מצד סוכן של מדינה זרה. אולם השאלה המעניינת יותר היא אחרת: מה הגיע את סוכני הא.ב.א.א.י. בישראל ל- השתמש באמצעים סובליים כדי לשים יד- על דרכונה של כריסטינה? סוכנים אלה לא נקטו באמצעי כה קיצוני — העלול לגרום לתקרית דיפלומטית בין ישראל לארצות- הברית — אף במקרים חמורים הרבה יותר. כריסטינה, עם כל הכבוד, אינה אלא דג- רקס. היא מבוקשת בארצות-הברית כחשוי- דה בהשתתפות בפעולות אלימות, כגון: הס- רדת דיסלומטים סובליים והשמנת חומרי נפץ. בגלל חשד כזה, לא היה הא.ב.א.א.י. יוצא מגידרו, נוקט בפעולות פליליות.

מה היתה הסיבה האמיתית לפעולה ה- חריגה? התשובה טמונה בדרכון המזויף: דרכון זה סופק לכריסטינה על-ידי המאפיה ה- אמריקאית. תביעות הדרכונים המזויפים ה- של המאפיה היתה אחת מכאבי-הראש הנור- לים של הא.ב.א.א.י. באמצעות הדרכון של כריס מוקחים מומחי המוסד להגיע אל דגים שמנים יותר במאפיה. לשם כך, מוכנים היו להסתכן בכביון בלינאומי.

כך, בצורה נאווית, התקשרו, בסצנה זו, הליגה, ארץ-ישראל השלמה, והמאפיה. היתה בפרשת גם קשר נוסף, אחרון-אח- רון חביבי: איש המסתורין מאיר לנסקי, השבוע, גילה לנסקי: "בתחילה, לא תמכ- תי בליגה. מאוחר יותר, כאשר החלו ה- פירסומים עליהם, שלחתי להם צ'ק." המעגל הושלם.

(המשך מעמוד 15) ושהגיעה לשיאה בסצנה המגוחכת-שעור- רמתית, כאשר סוכן הא.ב.א.א.י. בישראל נגב מצעירה אמריקאית שבאה לישראל את דרכונה.

מפלגה החדשה נוסדה בישראל ב-

מיסוב עיתונאים שנערכה בבית-סוקר- לוב בתל-אביב ביום הראשון השבוע. ב- מסיבה זו, הכריז ניל רוטנברג, שהציג ע- מו כדובר הליגה להגנה יהודית, על פתיחת סניף הליגה בישראל, וכן על העברת ה- מרכז העולמי של הליגה לארץ.

המילים שהשמיע רוטנברג היו יפות. הוא דיבר על אחרות האומה, ועל אהבת ישראל, על כאבם של הפנתרים השחורים, ושל כל המקופחים בישראל, הנוגע גורא לליבם של חברי הליגה.

לדובר הליגה היה גם חוש הומור. אין דבר גרוע יותר מיהודי המכה יהודי, טען בלי צל של חיוך על פניו. יחד עם זאת ה- דה, כי במקרים מסוימים יש בהחלט צורך באלימות. הוא לא גירט באיזה מקרים מסו- ימים.

ששר היה למצוא השבוע את הפי-

רוס במקום אחר. בפרוטוקול משפטים של שלושה מחברי ה- ליגה, שהגיעו לארץ כחיל-חלוק, לפני חוד- שים מספר.

השלושה — רוברט פיין (25) יהודי אמ- ריקאי, סיימור לקר (23) יהודי קנדי, ויהודי שוע יוסה (21) יהודי אמריקאי — מוא- שמים בסחטיה תוך שימוש בכוח, תקיפה, ואיומים. שלושת הנאשמים, היושבים במע- צה, לדרשת המסורה, עד סיום משפטים, הינם חברי הליגה להגנה יהודית. על ש- טות הפעולה שהביאו עימם לארץ, ושמהר ישלטו בחיים הפוליטיים של ישראל, אפשר ללמוד מהעדות שהושמעו במשפטים.

העיד רמאל הרפז, (18) סטודנט יהודי בארצות-הברית, הלומד ב" אוניברסיטת "בריאלין": "בסביבות השמיני למרץ השנה עצר אותי הנאשם, רוברט פיין, בעוברי בשטח האו- ריברסיטה. לא הכרתי אותו אישית, אבל דאיתי אותו לפני כן מסתובב בקאמפוס. הוא תבע ממני להשיג לו ל.ס.ד. אני חושב שהוא פנה דווקא אלי בגלל ההוספה ה- היפית שלי.

אמרתי לו שאיני מוכן, ושאני לוקח ל.ס.ד. הוא איים עלי. נבהלתי והסכמתי. נסעתי לירושלים, והישגתי לו 46 טיפות. שילמתי בשביל זה 360 ל"י.

נתתי לו את הוזה, והוא לא שלם לי בשבילו. כעבור שבוע הוא חזר, והתחיל להרביץ לי. הוא טען שזה לא היה ל.ס.ד. בכלל. באיומים, הוא התחיל לסחוס ממני כספים.

עד כאן, עדותו של הרפז. העיד סטודנט אחר, הרי בט (19) משיקאגו, הלומד גם הוא ב" "בריאלין":

בפעם הראשונה בא רוברט פיין לחזרי עם חבר שלי, סגני ארונובוביץ. סגני המליץ שאני אתן לו הלוואה, כי הוא זקוק לכסף. נתתי לפיין 150 דולר. מאוחר יותר נתתי לו הלוואה נוספת, 200 דולר. את שתי ה- הלוואות הוא לא החזיר, אבל התחיל לאיים עלי. המטכתי לתת לו כספים, וכשלא היה לי, נתתי לו שעון ורשמיקול.

ביום 18 לאפריל השנה, באו שלושת ה- נאשמים, בערך בשלוש אחר הצהריים, ל- ידתי. היו אצלי אז כמה חברים — הרחי אנגלברג, פריד ויצרן ויחזק הסטר. שני הנאשמים, רוברט וסיימור, הכניסו אותי ו- את הרחי לחדר השני, והתחילו להרביץ לנו. רוברט (פיין) הסביר שיש לו בעיית עם המסורה. שעצרו אותו בחיפה בחשד שהוא מעורב בעיסקת קוקאין, וכי הוא חר- שד באחד מאיתנו שאנחנו גרמנו למעצרו.

פיין אמר שהוא מוכרח לעזוב מייד את הארץ, ושעלינו לספק לו כספים לשם כך. במשך כל הזמן, היה פיין המרביץ העיקרי. האחרים רק עזרו לו.

שלושת הנאשמים דרשו מאיתנו 1,200 דולר. אמרנו להם שאין לנו. הם הזהירו אותנו להשיג להם את הכסף עד יום רביעי בערב. אחרת, ישתמשו באלימות, הזהירו אותנו.

לאחר שהם הסתלקו, פניתי לחבר שלי, מאיר בקר, להתייעץ איתו. בקר היה בזמנו שוטר במלורידה, והוא בעל נסיון. בקר הציע לי לגשת להתייעץ עם ידיד שלי, איש בעל נסיון. הסכמתי, והוא לקח אותי אליו למלון דן. (היידו, כפי שגילה בקר, היה לא אחר מאשר מאיר לנסקי המפורסם).